

GROZNI GAŠA I KUĆA DUHOVA

FRANČESKA SIMON

Ilustrovao: *Toni Ros*

Preveo:
Nikola Pajvančić

■ Laguna ■

Naslov originala

Francesca Simon

Horrid Henry's Haunted House

Text Copyright © Francesca Simon 1999

Illustrations Copyright © Tony Ross 1999

Translation Copyright © 2005 za srpsko izdanje, LAGUNA

*Posvećeno Meri Gibson, direktorki Škole Jerberi
i Džoši, koji uvek ima tako divne ideje.
S ljubavlju i zahvalnošću.*

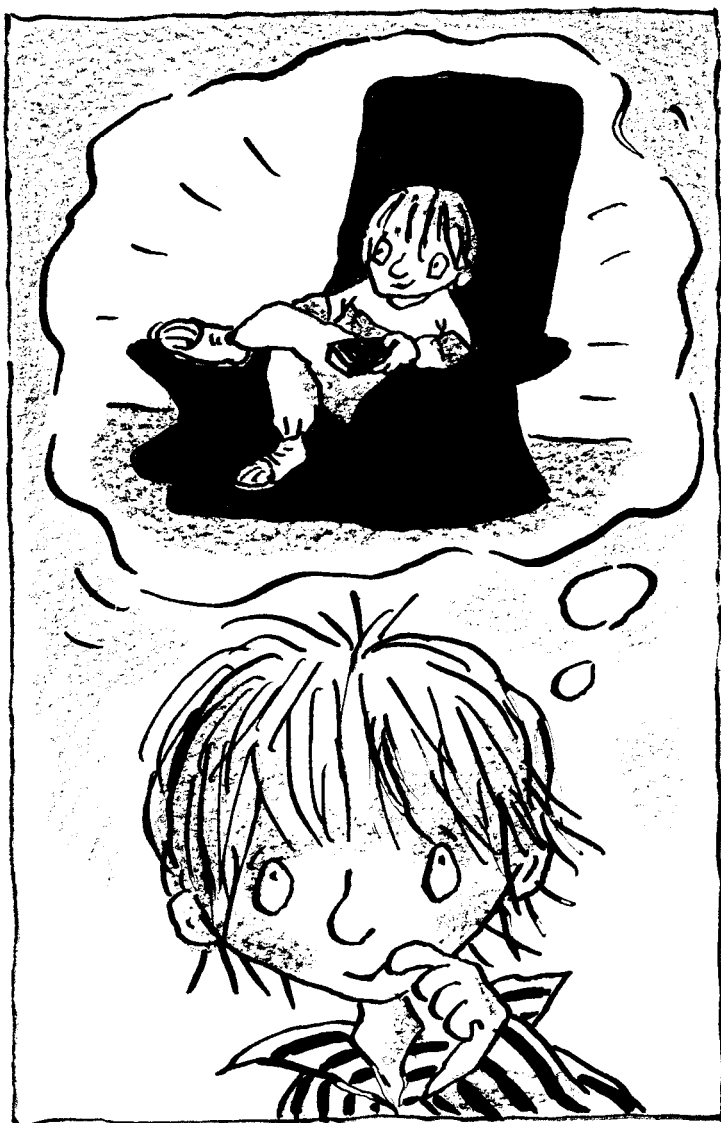
SADRŽAJ

- 1 GROZNI GAŠA I UDOBNA CRNA FOTELJA9*
- 2 GROZNI GAŠA I KUĆA DUHOVA31*
- 3 GROZNI GAŠA I ŠKOLSKI VAŠAR..... 51*
- 4 GROZNI GAŠA PAZI KAKO SE PONAŠA 69*

.....

GROZNI GAŠA I UDOBNA CRNA FOTELJA

Ah, nedelja! Najbolji dan u sedmici, pomisli Grozni Gaša, smaknuvši pokrivač i iskočivši iz kreveta. Nema škole! Nema domaćeg! Dan stvoren za televizijsku uživanciju! Mama i tata nedeljom vole da spavaju duže. Ako budu tihi, Gaša i Saša mogu da gledaju televiziju sve dok se mama i tata ne probude.

Grozni Gaša je već sve zamislio. Izvaliće se u udobnoj crnoj fotelji, zgrabiti daljinski

i uključiti televizor. Danas su na programu sve njegove omiljene emisije: *Laserski reper*, *Mutant Maks* i *Super gadosti*. Ako požuri, stići će tačno na vreme za *Laserskog repera*.

Spustio se niz stepenice i širom otvorio vrata dnevne sobe. A tu ga dočeka grozan prizor.

U udobnoj crnoj fotelji je, sa daljinskim u rukama, sedeo njegov mlađi brat Savršeni Saša.

Gaši stade dah. Kako je ovo moguće? Gaša je uvek prvi silazio u dnevnu sobu. Televizor je već bio uključen. Ali na ekranu nije bilo

Laserskog repera. Nekakva užasna piskutava melodija dopirala je iz televizora. O, ne! Bila je to najdosadnija emisija na svetu, *Blesa i balerine Bele rade*.

„Promeni program!“, naredi Gaša. „Počinje *Laserski reper*.“

„To je grozna, gadna emisija“, reče Savršeni Saša i zadrhta. Čvršće je stegao daljinski.

„Rekao sam, menjaj program!“, prosikta Gaša.

„Neću!“, odgovori Saša. „Znaš kakva su pravila. Ko prvi siđe, ima prava da sedi u udobnoj crnoj fotelji i da bira šta će da se gleda. A ja hoću da gledam *Blesu*.“

Gaša nije verovao rođenim ušima. Savršeni Saša je... odbio da poslušati naređenje?

„NE!“, vrisnu Gaša. „Mrzim tu emisiju. Hoću da gledam *Laserskog repera*!“

„E, ja hoću da gledam *Blesu*“, reče Savršeni Saša.

„Ali to je emisija za bebe“, reče Gaša.
„Plešite, Bele rade moje, plešite!“, cilikala je ogavna Blesa.

„La, la la la la!“, pevuckale su Bele rade.

„La, la la la la!“, pevušio je Saša.

„Bebo, bebo!“, zadirkirao je Gaša. Treba samo da natera Sašu da uplakan pobegne na sprat, pa će *on* moći da se smesti u fotelju.

„Saša je beba, Saša je beba!“, izrugivao se Gaša.

Sašine oči ostale su prikovane za ekran.

Grozni Gaša to više nije mogao da podnese. Skočio je na Sašu, zgrabio daljinski i gurnuo Sašu na pod. Bio je Laserski reper koji eliminiše opasnog androida.

„AAAAAH!“, vrisnu Savršeni Saša.

„MAAAMAAAA!“

Grozni Gaša skoči u udobnu crnu fotelju i promeni program.

„Grrrrr!“, zarežao je Laserski reper, pa laserom spržio nekog negativca.

„NE BUDI GROZAN, GAŠO!“, viknu mama i ulete na vrata. „SMESTA U SVOJU SOBU!“

„NEEEEE!“, zakuka Gaša. „Saša je prvi počeo!“

„SMESTA!“, zaurla mama.

„La, la la la la!“, pevuckale su Bele rade.

* * *

BZZZZZZZZZ.

Grozni Gaša isključi budilnik. Bilo je šest ujutru, naredne nedelje. Gaša nije hteo ništa da prepusti slučaju. Čak i ako bude morao da stegne zube i odgleda *Ko rano rani* pre početka *Super gadosti*, ta žrtva će se isplatiti. A već je video šta su najavili za današnju epizodu *Super gadosti*: ko može da pojede najviše pite od višanja za pet minuta dok gađa druge takmičare veštačkim slinama. Gaša prosto nije mogao da dočeka.

Iz Sašine sobe nisu dopirali nikakvi zvuci. Ha, ha, pomisli Gaša. Moraće da sedi na kvrgavoj sofi i gleda ono što *ja* hoću da gledam.

Grozni Gaša se ušunja u dnevnu sobu. Pa se sledi.

„Zapamtite, deco, uvek jedite nožem i viljuškom!“, veselo je govorila ozarena voditeljka. Bila je to emisija *Bonton s Brankicom*. A tu je bio i Savršeni Saša, u

papučama i kućnoj haljini, izvaljen u udobnoj crnoj fotelji. Groznom Gaši pripade muka. Još

jedna upropaštena nedelja! Ali on je morao da gleda *Super gadosti*! Jednostavno je morao.

Grozni Gaša se upravo spremao da gurne Sašu s fotelje kad zastade. Iznenada mu je sinula genijalna ideja.

„Saša! Mama i Tata hoće da te vide. Kažu da je hitno!“

Savršeni Saša skoči iz udobne crne fotelje i otrča na sprat.

Hi-hi, pomisli Grozni Gaša.

KLIK!

„Dobro došli u *SUPER GADOSTI!*“, kreštao je voditelj, Mahniti Mane. „O, kako će samo danas sve da vam se zgadi! Biće GADNO! GADNO! GADNO!“

„Super!“, reče Grozni Gaša. Ovo je strava!

Savršeni Saša se ponovo pojavi.

„Nisu me zvali“, reče Saša. „A naljutili su se što sam ih probudio.“

„Meni su rekli da te zovu“, reče Gaša, očiju prikovanih za ekran.

Saša je mirno stajao.

„Gašo, molim te da me pustiš nazad u fotelju.“

Gaša nije odgovarao.

„Ja sam prvi u njoj sedeo“, reče Saša.

„Začepi, gledam“, reče Gaša.

„Uhhhhhhhh, odvratno!“, vrištala je publika u studiju.

„Gledao sam *Bonton s Brankicom*“, reče Saša.

„Pokazivala je kako se jede supa bez srkanja.“

„Žalim slučaj“, reče Gaša. „O, bljak!“, zakrklja, pokazujući na ekran.

Saša pokri oči.

„Maaaaaammmaaaaaaaaaaaaa!“, viknu Saša.

„Gaša me kinji!“

Mama se pojavi na vratima.

Izgledala je vrlo besno.

„Gašo, pravac u svoju sobu!“, viknu mama.

„Pokušavali smo da spavamo. Zar ni jedno jedino jutro u nedelji ne možete da nas bar malo ostavite na miru?“

„Ali Saša...“

Mama pokaza na vrata.

„Napolje!“, reče ona.

„Nije pošteno!“, zaurla Gaša izlazeći.

KLIK!

„A sada će Nata, naš stručnjak za lepo ponašanje, prikazati kako se ispravno maže maslac na hleb.“

Gaša zalupi vrata iza sebe što je glasnije mogao. Saša mu je preoteo udobnu crnu fotelju po poslednji put.

BZZZZZZZZZ.

Grozni Gaša isključi budilnik. Bilo je dva posle ponoći *naredne* nedelje. Ujutru će na programu biti Prvenstvo u gadostima. Zgrabio je jastuk i jorgan i išunjaio se iz sobe. Ništa nije prepuštao slučaju. Noćas će spavati u udobnoj crnoj fotelji. Mama i tata mu nikada nisu zabranili da se *rano* budi.

Gaša se na vrhovima prstiju iskrade iz svoje sobe.

Nikakvih zvukova iz Sašine sobe.

Nikakvih zvukova iz mamine i tatine sobe.

Gaša se odšunja niz stepenice i pažljivo otvori vrata dnevne sobe. Unutra je vladao mrkli mrak. Bolje da ne palim svetlo, pomisli Gaša. Pipao je rukom po zidu sve dok nije napipao naslon udobne crne fotelje. Prepipao je vrh naslona. Da, daljinski je tu. Spavaće sa njim ispod jastuka, za svaki slučaj.

Gaša se baci u fotelju, i dočeka se na nešto kvrgavo.

„AHHHHHHHHHHHHHHH!“, kriknu Gaša.

„AHHHHHHHHHHHHHHH!“, kriknu Kvruga.

„U POMOĆ!“, kriknuše i Gaša i Kvruga.

Nečija stopala zatapkaše niz stepenice.

„Šta se to ovde dešava?“, viknu tata i upali svetlo.

Gaša zatrepta.

„Gaša mi je skočio na glavu!“, zašmrka poznati glas ispod njega.

„Gašo, šta to radiš?“, upita tata. „Dva sata je posle ponoći!“

Gaša se brzo doseti. „Učinilo mi se da sam čuo provalnika, pa sam se došunjao dole da proverim.“

„Laže!“, reče Saša, kada se pridiže. „Sišao je zato što je hteo udobnu crnu fotelju.“

„Laže!“, reče Gaša. „A šta si ti tražio ovde dole?“

„Nisam mogao da zaspim a nisam hteo da te budim, tata“, reče Saša. „Zato sam sišao što sam tiše mogao da popijem čašu vode. Onda mi se prispavalo, pa sam prilegao samo na tren. Molim te izvini, tata, to se više nikada neće ponoviti.“

„U redu“, reče tata i priguši zev. „Od sada ne smete da silazite pre sedam ujutro ili neće biti televizije čitave nedelje! Jasno?“

„Da, tata“, reče Saša.

„Aha“, promrmlja Gaša.

Streljao je pogledom Savršenog Sašu.

Savršeni Saša je streljao pogledom Groznog Gašu. Onda su obojica otišla gore u svoje spavaće sobe i zatvorili vrata.

„Laku noć!“, viknu Gaša vedro. „Baš mi se prispavalo.“

Gaša, međutim, nije legao u krevet. Morao je da razmišlja.

Mogao je da sačeka da svi pozaspu, pa da se ponovo odšunja dole. Ali šta ako ga uhvate? Pomisao na nedelju dana bez televizije bila je nepodnošljiva.

A opet, šta ako propusti *Prvenstvo u gadostima*? I nikad ne sazna ko je pobedio – Bole Buldožer ili Ana Artičoka? Gaša se strese. Mora da postoji neki bolji način.

Ah, da! Setio se! Pomeriće sat unapred, tako da prvi stigne dole. Genijalno! *Gadosti*, eto me, pomislio je.

Samo, čekaj malo. Šta ako i Saši sine *ista* genijalna ideja? To će sve pokvariti. Gaša je morao sve dobro da proveriti.

Gaša otvori vrata svoje spavaće sobe. Na vidiku nije bilo opasnosti. Na vrhovima prstiju iskrade se u Sašinu sobu.

Saša je čvrsto spavao. A tu mu je bio i budilnik. Saša nije promenio vreme. Odlično.

A onda Gaši sinu stvarno opaka ideja. Bila je tako strašna, tako grozna, da je na tren čak i on oklevao. Ipak, zar nije Saša bio grozan i sebičan, zar ga nije sprečavao da gleda svoje omiljene emisije? Nego šta nego jeste. A zar ne bi bilo super da Saša jednom nadrlja, čisto za promenu?

Savršeni Saša se okrenu. „La, la la la la“, cvrkutao je u snu.

To je presudilo. Grozni Gaša pomeri Saši budilnik jedan sat napred. Onda se odšunja dole i odvrnu zvuk na televizoru do daske. Napokon, otvori mamina i tatina vrata, pa se vrati u svoj krevet.

„DOBRO DOŠLI U MALE BAŠTOVANE! EMISIJU O POVRĆU ZA NAJMLAĐE! POGLEDAJTE SAMO SAV OVAJ DIVNI ZELENIS!“

Kroz kuću je odjekivala užasna buka.
„GAŠO!“, zaurla tata. „Smesta dolazi
ovamo!“

Gaša se odvuče u maminu i tatinu spavaću
sobu.

„Šta je bilo?“, upita, glasno zevajući.
Mama i tata su izgledali zbunjeno.
„Zar nisi ti dole gledao televiziju?“
„Nisam“, reče Gaša protežući se. „Spavao
sam.“

Mama pogleda tatu.
Tata pogleda mamu.
„Hoćeš da kažeš da je Saša dole i gleda
televiziju u šest ujutro?“

Gaša slegnu ramenima.
„Reci Saši da istog trenutka dođe ovamo!“,
reče tata.

Gaši za promenu nisu morali nešto dvaput
da kažu. Otrčao je dole i uleteo u dnevnu
sobu.

„Ja gajim šargarepu!“
„Ja gajim boraniju!“
„Saša! Mama i tata kažu da smesta odeš kod
njih!“, reče Gaša.

Saša nije odvajao pogled od *Malih*
baštovana.

„SAŠA! Tata mi je rekao da te pošaljem
gore!“

„Samo hoćeš da me prevariš“, reče Saša.
„Bolje bi ti bilo da odeš, inače si u gadnom
sosu“, reče Gaša.

„Jednom sam već naseo“, reče Saša. „Ne
mrdam.“

„Pogledajte samo sve ove prelepe
Tihomirove paradajze“, cvileo je televizor.

„Strava“, reče Saša.
„Nemoj posle da bude da te nisam
upozorio“, reče Gaša.

„SAŠA!“, zagrmje tata. „NEMA
TELEVIZIJE ČITAV MESEC! OVOG

TRENUTKA DA SI SE STVORIO
OVDE!“

Saša briznu u plač, pa skoči s fotelje i
odvuče se iz sobe.

Grozni Gaša se odšepuri do fotelje, pa se
izvali. Uzeo je daljinski i promenio program.

KLIK!

Laserski reper ulete u svemirski brod i
smlavi nekoliko vanzemaljaca.

„Bravo, majstore!“, viknu Grozni Gaša.
Uskoro će početi *Super gadosti*. Ko kaže da
život nije lep?

